

విక్రమ కథ

శ్రీ.యస్.గణేశ్.వాణ్ణాళి

అది రమణీయ 'మందు' పురము.

ఆ పురమందొక 'బాధ'.

బాధలో వదియొక మారు మూల గది.

ఆ గది తల్పులు తోసి మెల్లగా పడు వయదేండ్ల యాడు గలబాలిక.

పోలిక రామదీర్ఘ

అంకొదవది కాళ్ళతోడ చనుచున్నది తోటికి దేవకోసమో.

ఆయాః తమలో సగం మంది ఐద్దిమంతులు. అంచేత బాధకథ మీకు తెలిసుండకూడదు. గానీ తెలిస్తే తప్పేం లేదు. గనుక ఈ నా చెప్పబోవు బాధ కథను శ్రద్ధాసక్తులతో ఆనదరింపుడు.

అసలు ముందు బాధ ఆనగానేమి:

సబ్బుబాధ, సాంబాధ, వీమంబాధ, కొంగల బాధ, ఏకబాధ, బారీబాధ, అండమామ్మికొబాధ, అబారూ, ఈ బాధా అనాదిలేస్తే అసలు నినలైన బారొక టుంది.

అది స్వర్గానికి ఒక వీధ్ తరవా యలో వుంటుంది.

వరకంపు, వరకంపు కంపు కొడుతూం టుంది.

"గాండీగారు వుట్టేసి మారేళ్ళయి పోయిందో చొ' అని చంకలు గుడు కుంటూ దేశంలో వయమూలలా 'బార్ల' బార్లు బార్లుగా తెరుచుకున్నాయి. అయినా అందులో తప్పేముంది? తప్పు లేదు. గాండీలు, వినోబాలు, నాళ్ళకి అక్కర్లేక బొలే తాగొద్దు పోవి; గానీ పేం తాగ దావితేం? జనాభా అంతా వినోబాలే కావాలా? కానక్కర్లేదు అందువల్ల తప్పు లేదు తప్పు లేందువల్ల బార్లున్నాయి. బార్లు తెరుచుకు చురీ వున్నాయి.

జనతాలావుగారవి మా పూరి చై ర్మను చాలా పెద్దమనిషి. చెవర్లల్లో వెనక సీటంతా వర్తక్కుచోగా-సక్కవ పెట్ట కున్న విగరెబ్ బ్రాన్ కేసు కాస్త కుదుపుకే వచ్చడై పోయేంక పెద్దమనిషి.

అసలు పూర్వకాలం ప్రోహిబిషను ఉంటుందే రోజుల్లోనైతే. అవశంగా తన వీపు వెనక ఆరదజను చుండు వీరునార్ని కవికట్టచేసేసి, పోలిపోళ్ళకి కండుకెల్ల

తినిపించగల గొప్ప శాస్త్రీ. అదంతా ముందు బలం అంటారు. ఆ కరీరలో ప్రవహిస్తున్నది రక్తం ఎంత మాత్రం తాదనీ, అది కేవలం మందేననీ చెప్పు కుంటారు కొందరు మందభాగ్యులు. అంచేతనే గత ఎన్నికల్లో అపోనెంటు పోడినట్టిప్పురావుగారు "జనతారావు అంజికాడుకి రక్తం తాగిపిస్తాను" అని ప్రమాణం చేసినప్పుడు, జనతారావుగారందీ మహాత్ముల్లాగా ఓరునప్పునవ్వి. "ఆయ్యా జెడర్: తప్పకుండా తాగుదువుగాని అలా అతిసిపాకు, ఇలా రా!" అని చేరబిలిచి బారులోకి తీసుకెళ్ళి పీకమొయ్య అప్పు రావుగారీచేత తాగింపించాడు, తనరక్తానికి ప్రత్యామ్నాయమైన 'రమ్ము'వి. అది కాస్త పుచ్చుకోగానే అప్పురావుగారు కాంతించాడు, తన విరమణ పత్రాన్ని అందజేసాడు దానితో జనతారావుగారు చైర్యమ అయిపోయాడు. అంత పెద్ద మనిషి!

అనలించెందుకు? 'దొంగలంజికాడుకు లనలే మనలే దూర్లలోకంలో "సువ్యవెద్దమనిషివి కావు" అంటే ఒప్పుకునే పెద్దమనిషెవడూ లేడు గదా! అందువల్ల అందరూ మహాస్వావులే అందులో ఒకడు జనతారావుగారు. ఆతనిప్పుడు మనకెందు కందీ: ఆతనిదే మనం చూడబోతున్న బారు.

నగంలో మీరిప్పుడీ కథ చదవడం మానేయరని బారుమీద ప్రమాణం చేసి చెబితే, మీకొక రహస్యం చెప్తాను, మానే ప్తాకా కొంచదీసి: ఏమో బాబూ. మిమ్ము

లెప్పడు నమ్ముతున్నాడు; తాగినవాడే తప్ప మరొకడు నిజం చెప్పడని మా ముందు షేటు నాతో ఒకమారన్నాడు. మీరింకా బారులోకే రాలేదు గనక మీచేత ప్రమాణం చేయించుకోవడమే లోకీయంగా: అంచేత వట్టండి మరి—

"బారు యెదట ప్రమాణం చేసి. అంతా పూర్తయ్యేదాకా వదువుతాను. నగంలో ఆపేయను."

అది! ఇంక మీరు తప్పించుకోలేరు. మాట తప్పారంటే బారు పూరుకోతు. అంచేత నేను చెప్పబోయే చిన్న రహస్యం ఏవిటంటే చిత్తం, నే నెప్పుడూ బుద్ధి తెలిసి బారు మొహం చూశ్చేడు. గానీ, అడుగో మీరు పేజీ తిరగేసేస్తున్నారు. చంపేస్తాను. ప్రమాణం గుర్తు చేసుకోండి. మాట తప్పారా, బార్లో బార్లా కూచోబెట్టి మారేళ్ళు కిందటి రావిస్కీ సీసాని బోర్లా నింపేస్తాను నోరు సాగదీసి!

"బారు మొహం చూడనివాడివి నువ్వవు మాకు బారు కడం చెప్తావోయ్, బోరు కడ" అనబోతున్నారు మీరు నాకు తెలుసు. గానీ, అయ్యా! చూడనివాడ్ని గనకనే నేనుదాని మీద కడ రాస్తున్నాను. చూసిన వాడురాస్తాడా? అట్టి రాయ్, రాసిన వాడ్ని కోస్తారు. కోపి కాకుంకీ, గద్దంకీ వేస్తాడు పద్నాలుగేళ్ళు బారు బహిష్కారము చేస్తాడు. గానీ నేనే రాస్తాను!

ఎంచేతనంటే నాకు బారు ఇంటరెస్టు లేదు.

నేనెప్పుడూ బారు కెళ్ళలేదు.

అంత అవకలూ చవకులూ వాగ
దానికి హక్కు నా ఒక్కదీకే వుంది.

రాజకీయాలు బొత్తిగా తెలియని
వాడు మాత్రమే ఇందిరాగంధీని పబ్లిక్ గా
విమర్శించగలడు

రాజ్యాంగం సుతరామూ ఎరగనినాయ
కులే మంత్రాంగాన్ని నిర్వహించగలరు.

కదా

నేనొక్కమారే బారు తెళ్ళాను ఇది
పెద్ద రహస్యం కాదు. ఔను ఒకమారే
వెళ్ళాను. ఆ వెళ్ళిన ఒక్కమారే ఒక
పెద్ద కథ జరిగిపోయింది నా కళ్ళముందు.
ఆ కథ మీకు చెప్పదయ్యకున్నాను. కర్మ
కాలి దానికి 'బాధకథ' అని పేరు పెట్టు
కున్నాను. కథఃతా వదిలి 'హోరుకథ'
లేదా 'కప్పీరు కథ' అదేమీ కాకపోయిన
పిమ్మట...నరే. 'బాధకథ' అనండి. ఒప్పు
కుంటాను. గావీ అందాకా మాత్రం తీరు
బదిగా వదవండి

అవాళ బొత్తిగా ఆదివారం

చెన్నపట్నంలో ఉద్యోగం చేసుకుం
టున్న మా బావషరిదొకడు ఆదేదో పని
మీద మా పూరొచ్చి రెండ్రోజులైంది.
ఆతను కాస్త 'రస'గ్రహణ సాకీణుడు.
గావీ తమిళనాడులో గాంధీగారి కింకా
నూరేళ్ళు విందినట్లు లేదు. మధ్యపాసం
పబ్లిక్ గా విపేదించారట.

"బావా. కొంచెం తడి పదలోయ్"

అన్నాడు అర్ధనగ్నంగా నవ్వుతూను.
నేను కూడా సర్మ గర్భంగా కన్ను కొట్టే
శాను. అదంతే. చెదనంతవరకూ ఎవడూ
చెడడ. గావీ చెడిపే నాడుదొకడు కోడు

దొరికితే చెదేందుకు మొగమాటపడేనాడు
కూడా వుండడు. సెంచెన్స్ బాగులేదు
కదూ? పరవాలేదు. నా ఉద్దేశం ఏమిటంటే
అందరూ ఎలాగైతే మంచి వెదవలో -
అలాగే అందరూ చెడ్డవెదవలు కూడాను.
ఎటొచ్చి కాలం కర్మం కలిపి రావాలి.
అంతే!

బయల్దేలాం!

చీకటి పడుతోంది.

ఆదొక రకమైన బారు టెన్షన్
నాలో అవహించింది. బారు మరొక పది
బార్లలో ఉంటుందనగానే నాకు కళ్ళు
మసక మసగ్గా. తల కాస్త తిరుగుతూ
న్నట్టుగా కావొగింది. పట్టుకవర్తులూ
నవగ్రహసర్వంతం ఏలే ఈ విశ్వాంత
రాళమంతా "వాడే 69" సీసాలాగా గిర్గి
రిర తిరిగేయసాగింది నా కళ్ళ ముందు.
అమెన్!

"నే న్నెప్పుడూ తాగలేదు బావా!"

ఇదుగో యింబాకా మితో బారు మాడలేదని
మనవి చేసుకున్న. త థ యం గా నే
చెప్పాను మా బావతో!

అతగాడు తెల్లపోయాడు. పడి
పోయాడు. లేచిపోయాడు. నవ్వు నావు
కోలేక పోయాడు.

"విజయం" అన్నాడు.

తలూపాను భయం వేసి.

మళ్ళీ నవ్వుపుకోలేక పోయాడు లేచి
పోయాడు. పడిపోయాడు. తుళ్ళిపోయా
డతగాడు.

"మరైతే ఎక్కడికి బయల్దేరావు?"

"బాధకే."

6. ఇప్పుడు చెప్పు,
నా పాత బూట్ల
తొరుస్తావా లేదా?

SRINIVAS-

కులిపోయాడు,

“ఎందుక?” అడిగాడు.

“నీకు తోడుకి, గావీ తాగను నీ తోడు.”

వడిపోయాడు

“జం బావా, ఎందుకొచ్చినరోస్తు? ఏదో నర్తకి బయల్దేరాను గావీ, ఆలవాటు లేవి పీకలాట” అన్నాను.

లేచిపోయాడు.

“భలేవాడివేనే! ఊరి (నవ్వు)

మరి చెప్పకోవూ? (నవ్వు) తా‘వా? (నవ్వు) నీకు పీక సిగులేదు బావా? (నవ్వు) సిగులేదూ ఆలా చెప్పుదావికి? అనబ... (నవ్వు)... అనబ మీ వూరో జనలంతా తాగుబోతు లంజికొడుకులేనే”

నవ్వు నాపుకోలేకపోయాడు

వారు భవనోపరిభాగవ అలా విలబడి

కోర్కె

గంటన్నర వేపు గుడ్డుకన్నాం. ఇద్దర మూను. తాగి తీలాలవి మా బావ, తాగను మొర్రో అని నేను, ‘తోడులేక వేసుకునే వాడుక లేదు’ అంటాడతను: ‘అనబ వేసుకునే వాడుకే నాకు లేదు. తోడుంటాను. గావీ వేసుకోను’ అని నేను.

ఒక్కడియ కోప్పడ్డాడు. మళ్ళీమారు బుజ్జగించాడు. భయపెట్టాడు బ్రతిమాలాడు; బారుకొచ్చి కనీసం. ఏది? బీరె నా తాగకపోతే నోరు పుచ్చిపోతుందని నేను చచ్చిపోతుందని శపించాడు శాపించాడు. బీరుపీడ లెక్కర కొట్టాడు.

“బీరు! అనబ, బీరు! అంటే అది చారు వంటిది, సాంబారు వంటిది. అకలి పుట్టిస్తుంది, గర్భిణీ ప్రీతి పుచ్చుకుంటే సుఖప్రసవమై పోతుంది. ఇంగ్లీ షువార్లు దీన్ని ఎనెటైజర్ అందురు. ఇది పీసాబ

వీపాలు తాగేవివా ఏం చెయ్యదు. ఒక మారు మా మందు మేటోకడు చిన్నప్పు డెప్పుడో కాణాకారి, నీరు గోరెంట్ వది పోయాడట. అడుక్కెళ్ళిపోయాడట. వది హేన్రోజులు కనపించకుండా పోతేపాపం ఏల్లాద్దీ ఏ దెయ్యమో ఎత్తుకపోయిందను కువి సరిపెట్టుకున్నారట గానీ పడహారో రోజున బాటిలింగు చెయ్యడం కోసం వీడుగో లెంముత తియ్యగానే మనవాడు పనసపండులాగా పైకి తేలిపోయి కేరిం తలు కొ డుతూ వీరు జలదిలో జలకా లాడతూ కనిపించాడట. ఇప్పుడు వాడ్ని

నువ్వు చూశావంటే బావా. ముచ్చటవడి పోతావనుకో! ఏల్లప్పుడూ వీరు పరిమ కంతో ఘమ ఘమలాకతూ విండుగా వీరు కుండలాగా వుంటాడు. వాడెవడను కంటున్నావా? నేనే!"

పాపం నేను వీరు తాగడానికి ఒప్పు కోక తప్పింది కాదు.

ఇద్దరం లోపలి కెళ్ళాం.

మందమైన ఆద్దాల తలపు వెనక్కి తోసి తొయ్యడమే మందువాసన గుప్పు మంది గాంధీతాతనైనానరే పడగొట్టేనే వాసన కొట్టేసింది.

"గుడివెవింగ్ జంటిల్మన్!"

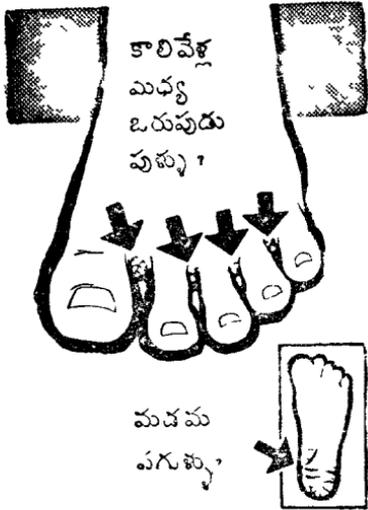
లేదు. అది యంత్రం కాదు! మనిషే! అడమనీ!

మందు వాసనకి నాకు మైకం కమ్మే స్తుంటే, అది చానెట్టు మందహాసంతో పలకరించింది మదపతి! ఒకటే ట్యూను. ఒకటే వాల్యూమ్ ఒకటే పిచ్, ఒకటే ఇంటోనేషన్. ఒకటే మాడ్యలేషన్. ఒకటే ఎక్స్ప్రెషన్. ఒకటే గెస్చర్. ఒకటే గెస్టిక్యులేషన్ — ఒకటేవిటి అన్నీ ఒకటే ఆయన ఆందమైన పిరి పుతో. కొన్ని వందలు, వేలమంది! గుండెల్లో కిక్! తలు పుట్టించే ఆ ఒక్కగ నొక్కటే రకం ఒకటో రకం పిలుపుతే మమ్మల్ని కూడా పలకరించింది

తలూపాడు మా బావ.

ఓహో "ఊపాలని, నేను గూడా" ఊపాను.

మూలనున్న సోపాలవైపు తో!

లిచెన్ సా

వాడంది

OZ-1613 CR-TC

తీగం, ఆ అమ్మాయి కూడా మందు యానంతో తూగుతూమమ్మనునరించింది.

బారునిండా జనం కిటికీలారుతున్నారు. గావీ స్వల్పంగా వుంది వాతావరణం, దేవికో జంతుకూన్నట్టు, ఏదో ఉపద్రవాన్ని ఎదురు చూస్తున్నట్టు; బా.వింగు రోజుల్లో బ్లాక్లను చేసిన వాతావరణం; ఏ వినుషాన విషా నెత్తిమీది కొస్తుందో నవి త్రిలో, ఆ బార్లో ఒక ఆవారం వుండటం. కిక్కున్నే కిక్కుచ్చి హిక్కున్నే, బార్లోవి ప్రయవేటు గదుల్లోకి కాల్రీను ఈడిచేస్తారట కుర్రాళ్ళు. రసం పుచ్చుకుంటే రక్తదాహం కూడా వేస్తుండటం కదా; అందుచేత వాళ్ళకి మేతగా ఒక ఆడకూకుర్చి గదిలోకి తోలి తలుపేసేస్తారు మేనేజరు. కిక్కున్నంత పేపూ కిక్కురుమనకుండా ఆ గదిలో కుక్కిన పేనులాగా కొట్టు మిట్టారుతారు. ఆ తరువాత కక్కున్నే బారు బైటికి కూడా ఈడిచేస్తారు అదే కుర్రాళ్ళు ఈ మధ్య మాపూతు రోడ్డు రాత్రి పన్నెండు కావను భయం. కక్కులు, ఉమ్ములు, కూతలు. బూతులో నాన కంకళి అయి పోతున్నాయి.

సోపాలో కూర్చున్నాం ఇద్దరమూను. "రైక్ మై కంపెనీ" చాలా పూర్ణులుగా కిందికి వంగి అడిగింది మాతో వెంబడించిన ఇంగ్లీషు మోడలు ఏల్ల. అలా తనంత తానై అడిగితే ప్రవరాఖ్యుడైనా పదిపోక తప్పదు. అందులో మా బావ:

"ఇస్ యు ప్లీజ్" అన్నాడు ఇంగ్లీషు వాడగా.

అనడం తడవు అతి చొరవగా మా బావను తప్పించుకుని గొను కుచ్చెళ్ళు ముతుకులోకి నర్దుకుంటూ, ఆ నర్దుకోవడంలో మందుమీదుందేమో తూలి. నా భుజం మీద వాలి "ఎక్స్ క్యూజ్ క్వి" అని చిరుగా నవ్వి. సరిగా విలబడి - గ్రేషన్ గా బారంకా ఒకమాడు కలయ జూసి, మా యాద్దరికీ మధ్య చోటు చేసు క్కూచుంది.

అదెక్కడో బుర్రలో మా యావిడ తవతవలాడింది నాకు.

ఏక్విడెంట్ గా అక్కడికి మా యావిడ రావడం తెలిసిందిచిందనుకోండి. శ్రీపతి రామానుజాయనమా.

కొంచెం దూరంగా నర్దుకున్నాను నేను. పరకువ నా వైపు చూసింది. అశ్చర్యపోవాలనుకుని మానేయడం ఆ కనుబొమలో స్పష్టంగా కనిపించింది నాకు. ఫక్కుచువి నవ్వి మరొకస్త పక్క కొచ్చింది. నాకేం ఫరవాలేదు అమ్మాయి బాగానే వుంది, నన్నుగా నజాగ్గా తీగలా వున్న అమ్మాయి స్వర్ణ చేదా; కాదు. గావీ అనుకో, గుండెముల దూరంగా గొంతు క్కూచువి మా యావిడ వమ్ము వేటు చూపి బెరించేస్తోంది. ఈ కాస్త సంబంధం పూర్తి కాగానే ఇప్పుడు చచ్చి వట్టు నేను మా యావిడ పక్కకే వెళ్ళాలి వెళ్ళాలే; గావీ ఎలా వెళ్ళాలి; తప్పు చేసిన నా శరీరాన్ని అమాయకంగా మా ఆవిడ లాలించి విద్రవుచ్చితే, ఐద్దిమంతు

దాగా నేను క్షుణ్ణికోడం మోరం కదా! మోరమే గావీ ఈ యింగ్లీషమ్మాయి వుర్వ బావుంది. ఈ మారు నేనే మరి కాన దగరగా కరిగాను. కివకీచమవి చుట్టుకుపోయి నవ్వింది పావం:

బేరొచ్చాడు. కుర్రాడు. చాకలా వున్నాడు. ఇరుకు చొక్కా. గొటాం పేంటు నెత్తిమీద వచ్చు. నేల మీద పాయింఠెర్ మాను. వరెవ్వా: జావీ వాకర్ ఖయ్యూ:

మా బావ ఏబేదో అర్దరిచ్చి. కాన న్నరుకువి అమ్మాయితో కబుర్లలోకి దిగడు. ఆ అమ్మాయి పేరు 'సుజీ' అట.

ఆర్యెష్ట్రావాళ్ళు ఏవేవో ట్యూను మోయిస్తున్నారు. ఇంకా దాస్సిగ్ అవర్స్ మొదలు కాలేదు. అంచేత క్లబ్బుకి సంబంధించిన కాకా రికార్డు లాంటి అడమకీషి. రూమ్మవి విరాఘాటంగా. చాలావాచకంగా. విరంతరంగా. విర్నిమిత్రంగా. లయబద్ధంగా గెంతుక పోమానే వుండడం నా దృష్టివి అకర్షించింది. ఆమె ఒక్కరై ఆలా గె.తు తోంది. డయాస్ మీద.

దూడ చచ్చి గేదె పాలు చేవకపోతే చిన్న తమాషా చేపారు వీకు తెలసా: గుండెల్ని పిందేసే హ్యూడయవిదారక మైన తమాషా! ఆ చచ్చిన దూడ చర్మాన్ని గడ్డితో కుక్కేవి గేదె ముందు విలపెడతారు. అది విడే ఆనుకువి నాకేస్తూ పాలు చేవుతుంది గొడ్డు, అది విడకాదు. ఉత్తి తోలు. లోవల రక్త మాంసాలు లేవు. ఉన్నదంతా కుక్క

మైన గడ్డి. ఆ డయాస్ మీద గెంతు తూన్న ఎర్రకినుణివి చూస్తే నాకెండుకో ఆలా గడ్డి కుక్కిన గేదె దూడ తోలు జ్ఞాపకం వచ్చింది.

"మీదేవూరు:" సుజీ ఇంగ్లీషులో అరిగింది.

మా బావ జనాబు చెప్పాడు "ఆ అమ్మాయి పేరేవిటి" నే వడి గాను డయాస్ మీదనున్న తోలు మనిషిని చూపింది.

"ఏం. మీకు కావాలా?"

అమానుషంగా విడిపించింది ప్రక్క-జనాబు చెప్పడానికి నాకు తోవలేదు. పరమ అనహ్యంగా కనిపిస్తోంది తోలు పిల్ల. అందువల్ల కూడా ఆమె మీద పవిత్ర భావం కలిగిపోయిందేమో నాలో. అడదావి కీరాన్ని బద్దితంగా కాపాడగల అయిదాలు రెండే రెండట. ఒకటి. అందం లేకపోవడం; రెండు అవకాశం లేకపోవడం:

"అది కాదు, ఊరికే అదిగాను."

"అంతేగదా: షీలా:" అంది సుజీ.

బేరరు మూడు ప్లేట్లతో 'చౌషీన్' పట్టుకొచ్చాడు. రెండు గోల్డెన్ ఈగిల్ షీర్ బాట్ల్యు. ఒక రిప్లహాట్ విస్కీ ఆరకాయ తీసుకొచ్చి గ్లాసులు నర్దాడు. షీలా తోలుబొమ్మలాగా గెంతుతూనే వుంది.

'ఆమె అరిసిపోదా:' అదిగాను సుజీవి ఈమారు సుజీ వేరుగా నాకు జనాబివ్వకుండా బేరరువైపు తిరిగి చిరు నవ్వు నవ్వింది. "ఓట్టి. పావం షీలా

అలసిపోతుండనేమోనని జాలినదుకున్నారు మా 'సెండ్ల' అంది ఆకలితో.

చిట్టి ఆడోలా మొహంపెట్టి నవ్వాడు. నవ్వు ఇక్కర్షించి పీలా వైపు చూశాడు. ఒకవైపు ఒక్క ఊళ్ళూనే పీలా చిట్టి చిరునవ్వుకి జవాబిచ్చింది దయాన్ మీడి సుండి.

సుజీ ముడుకుతో నన్ను పొంచి చిట్టివి చూపిస్తూ 'పీలాతో' మనవాడికి భలే దోస్తీరెండి' అంది కన్నింగగా కన్ను గీటి.

అయ్యో సాసం చిట్టికి వద్దెనిమి వేళ్ళుంటాయి. పీలాకి ఎంత కాదను కున్నా మువ్వయ్యారేళ్ళు వుండేవుంటాయి వాళ్ళిద్దరి మధ్య దోస్తీ. ఆ దెబ్బకో విస్కీ ఆక్కర్షలేకుండానే విస్కీయూ శోయాను మా గ్లాసుల్లో డ్రింకులు పోసి వెళ్లాడు చిట్టి

జాగ్రత్తగా మండు పుచ్చుకోసాగాడు మా బావ ఏవో వెదురు గొట్టాల్లాంటి రెండు పుల్లలతో 'చామీన్' తీసుకుని న.జికుంటూ మధ్య మధ్య సాసీయం

ఇంప్ కాప్ లో సమస్తమూ యంత్రాలచే

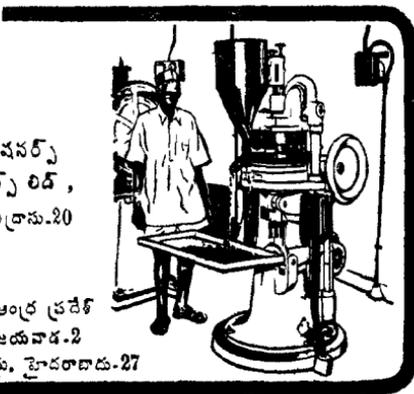
చేకొని వైద్యులు కొందరు 1944వ సంవత్సరం లోనే అమెరికా ఒత్తకుంపెన ఒక పాఠశాలను స్థాపించారు. నికార్వూగ అయిల్లేడ, సిద్ధ, యునానీ సుండులను కనూపచేయడం లోయ ఓడలలో పరిశోధనలు సాగించడం, వ్రాసిన విషయాల ను అంత్రాలను ప్రామాణికం చేయడం ఈ సంస్థ ల్యాల కర్షిచ్చిస్తే పరిష్కార విశ్వాసంతో పులోగమించి, ఇవ్వరు వార్తగా అచూకన పద్ధతులను అంత్రాలతోనే సుండులను తయారు చేయడం సాధించి, ప్రజలకు సేవ చేయడానికి అర్హత సంపాదించుకున్నాను ప్రజలను ఆరోగ్యవంతులను గాను, శక్తిమంతులనుగాను చేసి, దేశాన్ని సాక్షవం చేయడానికి ఇంకావ్వ సహాయంతులున్నది

నిర్వహించబడుతున్నది కాగా ఇంప్ కాప్ నికార్వయిన ఆయుర్వేద, సిద్ధ, యునానీ మందులకు పెట్టినది పేరు

ది ఇండియన్ మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్స్ కో-ఆపరేటివ్ ఫార్మశీ & డిస్ట్రీబ్యుటర్స్, లాల్ బ్లడ్ కోడ్, ఆరయార్ చువ్రాసు-20 పెన్ తెలుసులవద్ద, పెర్త మండు ఉకాణాలోను లభ్యం కాగంపు

వలక అనుబంధ తాడెవ్వి హాస్టె, గుంటూరు జిల్లా, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ 20/320-వ, పెదిబొట్లవారి వీధి, గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2 19 వైశ్య హాస్టల్ దిలింగ్న, వీర సావకర్ రోడ్డు, హైదరాబాదు-27

0222/1111/747/11.TEL

గొంతులోంచి గుండెలోకి, గుండెలోంచి వసాళందాకా కొంచెం కొంచెమే ఎక్కించ సాగాడు.

ముందు నాకీ బీరు సయించలా;

అదేచివో కుంకుడు పులుసులాగా వుంది.

అదెందుకు తాగుతారు జనం?

మా యాచిడ 'సిగరెట్టెందుకు తాగు తారు జనం?' అని నన్ను అడగడం గుర్తొచ్చి, నేనెవర్నీ బీరు పంగతి అడగ లేదు మరి; ఇంతలో వేయించిన జీడి పప్పు ప్లేటులో పరిచి పట్టుకొచ్చాడు చిట్టి. నాకు మహా నంబరమై పోయింది.

ఒక గంట గడిచింది

బారు అదోరకం వాతావరణాని కొచ్చింది.

అందరూ కేరింతలు కొడతూ కలు ల్లాడకుంటున్నారు.

అమ్మాయిల్లో యిష్టా విలాసంగా పరసాలాడుతున్నారు.

అడపా డడపా మైకు ముందు కెళ్ళి కమ్మటి బూతుపాటలు పాడుతున్నారు. విసి, సీసాబు కాళీ ఆయాక అగ్గిపుల్ల గిసి సీసా గో వేసి, ఆప్పుడు స్పిరిట్ అంటుకుని పుట్టే చప్పుడు మీద ఆళ్ళిం మైన కదలు తలలా ఒకరీతిగా చెప్పడం తాళిచ్చారు.

నాకీ మహాసరదాగా వుంది

నాకు విషా లేదు.

నా చట్టా వున్నవాళ్ళంతా వెర్రి పెదపల్లగా నే నొక్కడే చాలా గొప్ప వాడినై సముచ్చతంగా కవిపించసాగాను

నాకు. ఈ ఆలోచనే నా కెక్కువ విషాగా వుంది, వాళ్ళదేం విషా:

గానీ నాకు బాగా విషాలోనేవున్నారు.

ఎవరూ అరమరికలు లేకుండా, జంకు గొంతులేకుండా, పనివెదవల్లాగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. ముందు; ధర్మమావి ఏం గొప్ప మందండీ? మఃషి మెదడు మీద పెరకువ ఫొరల్ని ఒలిచేసి, 'ఈ వందాదము'లుగా యాచిచ్చాడు లోకాన్నీ మార్చి పారేసే మహాత్తరమైన ముందు; వాళ్ళలో నాగరి కత లేదు, నజూసు లేదు, కుహవకలేదు. గోపనం లేనే లేదు, బారంతా మత్తుగా వుంది. గమ్మతుగా వుంది.

"పద్దెవిదేళ్ళ పిల్లలా వుంది పీలా!"

అన్నాడు మా బావ

ఇప్పుడతను శిఖరాగ్రంలో వున్నాడు. ఎవరయినా చిన్నగానే కవిపిస్తారు తన కంటే.

సుజీ ఆకవికి ఒక మెట్టు కిందనుండి ఆకవిని కొంచెం కొంచెమే పైకి ఎగ దోస్తోంది.

"ఉందా? వుంటుంది!" అంది సుజీ

వప్పుతూ. "గనీ దావి ఆనలు వయసు నలభై ఏళ్ళు"

"ఈజిప్ట్" మైకంలో కొన్ని ఇమో పస్లు మోతాదుదాటి కలుగజూంటాయేమో మా బావ అమితంగా ఆకర్షణపోయినట్టు కనిపించాడు. గనీ అంత ఆకర్షణం దేవీకి; నాకు బోధపళ్ళా ..

"అం పీలాతో మీరు చెప్పండి.

పద్దెవిదేళ్ళ దానై వున్నావని; మిమ్మలి అమాంతం ప్రేమించేస్తుంది. ఎంచేత

నంకే దాని అనతి వయసు అదే మర్చి పోయింది వద్దెనిమిదేళ్ళప్పుడు ఈ క్లబ్బులో దాన్నరుగా చేరింది చేరిన రాత్రి నుండి ప్రతిరాత్రి ఆ వద్దెనిమిదేళ్ళ వయస్సునే అలవాటు చేసుకుంది అనతి వయసు ఎలా జ్ఞానకం వుంటుంది కురి? "

"దట్స్ బట్, వయసు మనసుతోనే ముడివడుతుంది; 'నేను వాళ్ళ వంశా పతి మధ్యలో కెళ్ళాను కొంచెం విషా వాచ్చినట్లు సటిస్సే నాకేదో సర్దాగా వున్నట్లు అనిపించింది

"బట్ ఆ షీలాకంటే సుజీనే బావుంది. అంటూ మా బావ పెడీచుని

సుజీ కుటుంబం మీద కొట్టి ఆ వకానా మెద కావులించుకుని దగ్గికి లాక్కున్నాడు నాకు విషా యెక్కిపోయినా బావుంది పోయేది;

షిగ్గా ఏదిటి ఆశావ చేస్తుంది; 'ఉక్కు ముక్కులా వుంది; ' తన ధోరణిలో సుజీ కరీరాన్ని నందిట్లో ఒక్క మారు నొక్కేశాడు

'నో నో నో దారిన్! ' సుజీ మెలికలు తిరిగిపోయింది పావం

"షీలా సన్నంగా ఉపపుల్ల లావుంది బట్ అఫ్ కోర్స్, దేరిక్ నమ దిస్ట్రాయిడ్ బ్యూటీ ఇన్ షీలా టూ " అంటూ కళ్ళు తెరిచి జాగ్రత్తగా ఒకమారు విప్పా ర్చాడు బావ జనోద్ధరణ కోసంలాగా చిట్టితో చిరునవ్వులు కుమ్మరిస్తూ కబుర్లు చెప్పతోంది షీలా చిట్టిగాడు సర్వింగ్ వదిలేసి దాని దగ్గరే చతికిల బద్దాడు. నాకెందుకో చిరాకేసింది

షీర్: అదివాడు మా బావ పావం మీరు కావాలిమో

సరిగెక్తు కొచ్చాడు చిట్టి ఆహా; ఏం కుర్రాడు? ముక్కువచ్చ లారకపోవడ మంటారు ఇలాటి వాళ్ళ గూర్చే కావును; పోత్తిగా కుర్రాడు చడువుకుంటే ఇంకా హైస్కూలు దాటకూడని వయసు

'టూ బేర్ బాదిర్స్; ఆర్డరిచ్చాడు బావ బచ్చితంగా అతనికి షీరే కావాలి నవ్వుకని చిట్టి వెళ్ళి. షీర్ బాదిర్స్ తెచ్చి పెట్టాడు

'ఓమ్ వెస్ట్రె(బర్) ట్యూను ఆర్యే

ప్రొవాక్కు అండుకోవడంతో మళ్ళా మరో నవచైతన్యపు గాలితెరలం సుకటిలు వేసింది బారుజనాభాలో. కూర్చున్న చోటనే కడలడం ప్రారంభించారు.

అదెలా గుర్తొచ్చిందో గానీ. మా బావకు త్యాగరాజు కీర్తన గుర్తొచ్చింది. "ఇది చాలా సుఖమా? నన్నది చాలా సుఖమా?" అన్న కీర్తనను కొంచెం దిప్తోమాట్ విస్కీలో తడిపేసి, తీసి "ఇది చాలా సుఖమా? నన్నది చాలా సుఖమా?" అని సుజీవి, పీలవి మార్చి మార్చి చూడసాగాడు కాలితో తాళం వేస్తూ.

అలా చాలా డల్ గా మొనాటనగా మరోగంట గడిచిపోయింది. దాబ్బిగే అవర్స గంటకొట్టాడు మానేజరు. ఇప్పుడు చిట్టిగాడు సర్కింగ్ డ్యూటీనుండి రిలీజయ్యాడు. వాడు ఆ క్లబ్ లో ఉద్యోగిడైన దావర్సకు. పీలాతో కలిసి ట్వీస్టు చేయ్య సాగాడు.

ఈరలు. కేకలతో బారు హోరైతి పోతోంది.

"కాంటినేషన్ బాలేడు" అన్నాను నేను.

"గానీ దాన్నే బావుంది" బావ చప్పరించాడు.

అందరి దృష్టి డయాస్ మీదనేవుంది. చిట్టి మహా అద్భుతంగా మెలికలు తిప్పేస్తున్నాడు తన వద్దెనిమిదేళ్ళ వయస్సును. ఇండ్రకాలం చేసేస్తున్నాడు. వాడు ఇమోషనరీచ్చి "హయ్యో!" అని పీలా

తొడల మీద గిలకొడిక బారంతా కరైతి పోయి ఆరుస్తున్నారు

"వండ్రపుల్! వండ్రపుల్. చిట్టి కమెసీయర్." చిట్టివి డయాస్ మీది నుండి కిందికి రమ్మవి విల్పాదొక 'రస' జ్ఞాడు. ట్వీస్టుతోనే అడగులేస్తూ ఆ విల్పిన చోటికొచ్చాడు చిట్టి.

"హావ్ దిస్!" అంటూ ఉదారంగా చేతిలోని విస్కీ గ్లాసును చిట్టి కందించాడు రసజ్ఞాడు.

"నో! నో! నో!"

మొగమాటంగా పీలా వైపు తిరిగి చూశాడు చిట్టి. పీలా మత్తుగా వూగు తూనే ఒడ్డవి వైగ జేసిందొక వక్క. చిట్టి తిరిగి 'రస' జ్ఞాతి వైపు తల తిప్పి "సారీ సారీ!" అన్నాడు. అదొచ్చి చిట్టి

గాడు మహావతివ్రతుడిలాగా వున్నాడు.

“వాటి! షీలా ఒద్దంటే నువ్వు మానెయ్యాలా? తాగితే తలతీసి మొలేస్తుందా? నీకు వందమంది షీలార్ని కూచున్న పలానా కన్యాదానం చేస్తాను, తాగు...” అంటూ చిట్టిమాట విడిపించుకోకుండా చొరవగా నాచిటుజం పట్టుకుని సోఫామీటికి లాగి గొంతులో పోకాడతను

గింజుకు టునే పాపం తాగేకాదు చిట్టి.

“దట్టిటో! నా, గో ఆనా! దాన్నా!” అవి డయానోమీడికి తోసేకాదు మందు డాత.

మరో పావుగంటలో చిట్టికి ఆండు కుంది. ఇంతసేపూ దేన్నో మాత్రమే చేసినవాడు ఇప్పుడు పాటకూడా అంకించుకున్నాడు.

“హూస్ .. ష బాంబూ” అంటూ గిరిగిర తిరిగిపోతూ షీలాని తిప్పేస్తూ డయానో అనుకున్న దాటిపోయాడు.

మందిచ్చిన మహోదాడుడి ఉదాహరణవి అనునరిందారు మిగతా బారువారంతా! చిట్టి వృష్టం అవించిన ప్రతీ కేబిలుకాడా. కస్తమట్లు వెనక్కి వంచేసి హేలగా బ్రాండీలు, విస్కీలు, సాంపేనలు, కౌక్కో కౌలలు, వాగుల వనితినాడు పట్టలో నానవదార్లాయి పోసేసినచే చిట్టిగాడి పొట్టలో నానమందులూ పోసేయసాగాడు. అవన్నీ తీరా కడుపులోవి కెళ్ళకా కాకచెయ్యలే పోయాయి.

“కమియర్!”

“చిట్టి, హియర్!”

“హూస్ దిస్ సెగ్!”

“ఓసీజ్ స్కాచ్!”

“ఇస్ ఇటీక్ స్కాచ్ డోంట్ నేమ ఇట్.”

“అండ్ సిమిలారీ, ఇస్ ఇటీక్ వుచున్, డోంట్ నేమ ఇట్!”

తద్వారా ‘అడు’ దావిమీడికి బాతు దృష్టంతా ఒక్కమారు మళ్ళిపోయాంది. షీలా మరటొమ్మలాగా ఆడుతోంది. కళ్ళు తిరగనోయేమో! అనలింత కంకాళి జరక్క పోయేది మరోమూరైతే! గావీ ఈరోజు జనతారావుగారి పుట్టింరోజు. నాకర్మ కాలివ్రోజు. అంచేత ఆయొక్క మేనేజరుకూడా డిగ్ గా మండుకొట్టేసి ప్రజానీకంలో కలిసిపోయాడు

చిట్టిగాడికి కళ్ళు తిరిగి పోతున్నట్లున్నాయి. అవి కళ్ళూ; కావు; గజా కాయలు. గజా విస్కీకాయలు! వడి పోతున్నాడు. కానీ తీస్తున్నాడు, మండు స్వయంగా కేబిల్ వీదమంచి తీసుకుని తాగేయడం ప్రారంభించాడు.

షీలా వారిస్తోంది. కానీ ఎవరూ గమనించడంలేదు.

దేవదాసులో ‘అమ్మి’ కన్యాకుల్యంలో ‘మధురవాణి.’ కాంతివివాసంలో ‘కృష్ణకుమారి’ - వంటిపాత్రలు నాకు గుర్తొస్తున్నాయి షీలాను చూస్తే. ఏబ్బియర్ గా చిట్టిగాడ్ని ప్రేమిస్తున్నది కాకపోతే, వాడెలా తాగితే దావికేం? ఎలా కైతక్కలాడితే దావికేం? ముదరలవ్వు వెలగ బెడుతోంది ముండ!.....

శ్లోతి

ఆ లవ్వ చూద్దానికి బాగులేకపోయినా పాపం వాళ్ళపే మనసులే .:||

చిట్టికి కిక్కిచ్చి చాలాపేపైయింది. ఐనా తాగడం ఆవలేదు. ఆచేతి కిక్కు తాలాపాయి నండుకంలోంది కస్తమర్చివి "వాట్ బ్రదర్లీలా." అంటూ భుజం కిచ్చేసి పలకరించేస్తున్నాడు. ఆమూలా ఈమూలావున్న ఆదజాలాయికిరాయి విల్లిల్లి ఆనకంగా రెక్కపట్టిలాగి తనతో దాన్స్ చేయించుకుంటున్నాడు. వాళ్ళ అప్పటికే ఎవరెవరితోనో ఎంగేజ్ ఆయి పోయినందువల్ల జాగ్రత్తగా చిట్టివారి నుండి తప్పించుకుంటున్నారు. అప్పుడిక మరి గతిలేనట్లు మళ్ళా షీలా నడుమే పట్టుకుని తూగసాగాడు చిట్టి.

"నా. రెటర్న్ హేవ్ నమఫనో" అన్నాడొక ఫన్ మాస్తరు. అదంతా ఫన్ కాదేమో అతగాడికి. ఇంకేదో గమ్మత్తు చెయ్యాలని పించింది. మహాకాయాన్ని కుర్చీలోంచి లేపి వెళ్ళి చిట్టిగాడి చెవిలో ఏదో ఊదాడు. చిట్టి నవ్వాడు. పక పక పకమని ఆయిదు విమషాలు ఆగకుండా నవ్వాడు.

"ఓకే" అడిగాడు మహాకాయం.
"ఓకే" అంటూ షీలావిమాసి కమ్ము

కొట్టాడు చిట్టి.
చిట్టి కళ్ళనిండా దాహం:
మొహమంతా మోహం!:
తలనిండా వికారించిన వైత్యం:
మైకం...
స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి నాకు.
(నాకు ఏమో లేదు?)

కోటి

అలా మరో పది విమషాలు గడవక ముందే ఒక పెద్ద గావుతేకవేసింది షీలా. బాంబులు పడినంత కోలాహలంగా జనం నవ్వారు. తుళ్ళిపోయి నవ్వారు. చిట్టి గాడు ఒకచేతిలో షీలాని అలాగే పట్టు కుని మరోకేత్తా ఫన్మాస్తరందించిన మందుగ్లాసు కాళీ చేస్తున్నాడు. కాళీ చేస్తూ. నవ్వి. పొలమారి డగ్గి. నవ్వి మళ్ళా కాళీ చేసేస్తున్నాడు.

మరేం కాదు:
దాన్స్ చేస్తున్న షీలాని వెనక మారుగా నవ్వించి. ఒంటిమీదనున్న ఒక్కగా నొక్క బాడీని విప్పి పారే కాడు చిట్టిగాడు. అది, బారు కోలా హాలానికి కారణం:

"నో! నో! పదికేయ్. చిట్టి నన్నా దులు" అంది షీలా ఆవచ్చమైన తెలు గులో

"నో! నో" తల ఆదంగా తిప్పాడు చిట్టి.
"నా దిస్కర్ట్" లంగానైపు చూపించి అనెన్స్ చేశాడు శ్రీమాన్ ఫన్ మాస్తరు.

బారు జనం అంతా ఒక్కమారు ఆనక్తి పుంజాకుని అటవైపు తిరిగిపోయి చూడసాగారు.

"నో ..." అంటూ గోలపెట్టేసింది షీలా.. వెనుగు లాడింది. చిట్టివారినుండి ఒదిలించుకోవాలని చూసింది.

"దోంట్ వరీ షీలా! తమాషాకోసం! అంతే! ఫన్మాస్తరు మహాకాయం షీలాకి హాషీజచ్చాడు.

జాగ్రత్తగా చిట్టి చేతులు షీలా కడుపు మీద పాశాయి.

అంతసేపూ సిగ్గుపడుతున్నట్టు కవి పిస్తున్న షీలా ఇప్పుడు కంగారు పదిపోయింది. ఏమో ఒంటినిండా గజ్జి, తామరా వున్నాయేమో! పబ్లిగా బంగారం బయట పడడం... ఎంత తాగిన వాళ్లు ముందైనా సరే, నామోషీగదా; ఆడదాని అందం ఆ పాటి చాటుమాటుగానే వుంటే ఆకర్షణ: "చిట్టి ఒదిలేయ్!" కంగారుగానే బ్రతిమాలింది.

"ఒద్దల్లు...!" ఫర్వాలా జవాబు చెప్పాడు; విషాలో కళ్ళు వేలిపోతున్న చిట్టి చెప్పి చేతుల్ని స్కార్ట్ మీదికి పోసి వ్యాడు. అంతసేపూ గుండెలమీద రెండు చేతుల్తోనూ కప్పుకున్నదల్లా, ఇక చిట్టి ఆగడం మరి ఆగక పోవడం చూసి రెండు చేతులూ తీసేసి చిట్టి మెడమీద బలంగా వేసి వెనక్కి తోసేసింది. చిట్టి వెల్లకిలా నేలమీద పడిపోయాడు.

మరోమారు ఫాబులున్నారు జరమంతా.

చిట్టికి ఉక్రోశ మొచ్చింది, కోపంగా లేదాడు

"నేయ్.... ఉనే .. నీ పన్నరే...." అంటూ కూలాడు.

వాడి కళ్ళలోని ఉద్రేకం గమనించింది షీలా. ఒకటే పరుగున బాదలోంచి బయటికి దూకింది. దాని వెనక చిట్టిగాడు పరిగెత్తాడు.

పొలోమది అరిచి గలభా చేస్తూ బాధ జనాభా అంతా చిట్టిని వెంబడించారు.

నాకు కూడా ఆసక్తి కలిగింది. ఏం జరుగుతుందో చూడాలని....

ఈసరికి మా బాస సుజీతో మరో లోకంలో వీర విహారం చేస్తున్నాడు. అతన్ని అలాగే వదిలేసి నేను వాళ్ళ వెంట పరిగెత్తాను.

బారు సెరట్లో నుండి పడి గజాలు ఉత్తి ఆరుబయలు. అక్కడినుండి దాబా మీదికి మెట్లు వెన్నెల వవ్వగా. చల్లగా పరుచుకునుంది. అల్లర్లు భరించలేని ప్రళాంతమైన వెన్నెల.

దాబా చివరి మెట్టుమీద విచ్చింది షీలా.

వైకె పోతున్నాడింకా చిట్టి. "చిట్టి అక్కడే విలబడు. మీదికి రాకు, చంపేస్తాను. వైకొస్తే చంపేస్తాను" షీలా హెచ్చరిస్తోంది.

"పైకెళ్ళినా కింది కొచ్చినా విమ్ము చంపేస్తాను." అంటూ పడుతూ లేస్తూ వెళుతున్నాడు చిట్టి.

కిందనే విలబడి తమాషా చూస్తున్నారు మా వాళ్ళు

చిట్టిని హాషార్ చేస్తున్నారు ఈలలు వేస్తూ.

దాబా ఎక్కిపోయాడు చిట్టి.

జోగుతూ తూగుతూ షీలా మీద పడ్డాడు కరిచింది. గిచ్చింది. అరిచింది. కేకలు వేసింది.

కింద పోగొన్న మాలో ఒక్కడు కదిలితే ఒట్టు.

ఏవిమా చూస్తున్నట్టు చూస్తున్నారు. చిట్టి షీలాని కింద పడగొట్టాడు.

షీలా లెంపలు పగంగొట్టేసింది.

మనలో మన మాట, నాకు షీలా మరీ అంత సాతివ్రత్యం వెలగబెట్టినక్కర్లేదని పించింది, ఎలాగా తన వృత్తి కిరాయి వృత్తేగదా! ఏదో షాలో వున్నకర్రాడు అందులో బాగా స్నేహమున్న కుర్రాడు ముచ్చటవడి దగ్గరకొస్తే ఇంత రద్దాంతము చెయ్యాలా! ఆక్కర్లేదు. అందుకే నేమో మా నాళ్ళకి మరీ వుక్రోశ మొచ్చింది. చిట్టిని నబోర్డు చేస్తూకూతలు పెడుతున్నారు కిందినుంది.

ఏం జరిగిందో తెలియదు.

గావీ దిలేలుమని దాబా మీది నుండి కింద వదిలిపోయాడు చిట్టి.

నా చట్టా వున్న జనం కాకల్లాగా పాటిపోయా రెక్కడికో.

చిట్టి చట్టా కత్తం మడగు కట్టేస్తోంది.

దెయ్యంలాగా కిందికి దిగుతోంది షీలా!

“చిట్టి...!” గావుతేక వేసింది షీలా:

“నన్నా చిట్టి...” ఏకల్తో దిక్కులు ఒక్క విడులుకున్నంత గట్టిగా విల్పించి చిట్టిని.

విచ్చిదాలిలాగా పడగు పడగున వెట్టు దిగి చిట్టిని కాపురించుకుని తల బాడుకో సాగింది.

నాకు కోపం వచ్చింది.

“బుద్ధిలేదా! వెట్టుమీదినుంచి తోనేని వచ్చా యేది ప్రావేం! వంగనాచి షాబా!” అని కసిరాను, నమ్ము ఆప్పుడే చూసింది షీలా. మరింత బావుడుమంది.

“బాబూ! లేదు బాబూ! నేను తోయ్యు లేదు బాబూ! ఇంతవని జడగుతుందని తెలిస్తే లొంగిపోయేదాన్ని తండ్రి! నా కన్న కొడుకు ప్రాణం కంటెనా నా ఒక్క కుక్కు ఒక్క. పాడు ఒక్క. నా బాణకంటేనా! వాడే కాదబారిపోయికింత పడ్డాడు తండ్రి. వాణ్ని చంపుకోదాని కయితే యిప్పుడా బాబూ! చెర్మమ బాణ నాకు దిగా చేసిన్నాడే కడపులోనే చంపే సుందేదాన్ని కానా! అతగాడి బార్లో ఇలా ఒక్కమ్ముకని బ్రతికిందంతా ఇందుకా! కాదు! నా కొడక్కోనమే వాడిచేత కాగించేకారు మీరంతా. వాడికి ఒక్క. పై కనబడింది కాదు. నా మీద పడబోయాడు. ఎంత చెడిన దావ్వయినా వీడు నా కొడుకు...” గొల్లుమంది షీలా.

మహా విశ్చబ్దంగా వుంది ప్రపంచం.

ఒక షీలా మాత్రమే మోరంగా యెడప్తోంది.

??!! చదివారా!!??

భామిని

భామిని

భామిని

సచిత్రకవితాసాహిత్యం

విశిష్టతీ డా॥/ సంగంబా 5-10/
అర్థ సంగంబా 5-50
విజయంబు లోని నాటకంబు 1000

భామిని
24. నామోదరిల్లె స్ట్రీట్,
మైసూరు-17 ఫోన్ 442964